

Verslag Café Doodgewoon, 24 januari 2023

Thema: Herinneringen bundelen ([flyer](#))

Deze avond twee sprekers over dit onderwerp:

- Afscheidsfotografie, Renée Krijgsman
- Portretdichten, Marion Steur

Fotografie

Ter inleiding krijgen de bezoekers een korte foto/filmimpresie van het werk van Renée Krijgsman te zien.

Als fotograaf legt zij de laatste, dierbare momenten samen, voor altijd vast. Deze laatste dagen staan in het teken van het loslaten van een dierbare, maar dat laatste samenzijn wil je voor altijd vasthouden. Door dit te fotograferen zorgt zij voor een tastbare herinnering.

De dag van het afscheid gaat vaak in een roes voorbij en door eigen emoties mis je soms intense momenten. Na de uitvaart begint het rouwproces pas echt en kunnen foto's helpen je een beeld te vormen van die dag. Jonge kinderen en naasten die niet aanwezig waren bij de uitvaart kunnen later zien hoe het was.

Bij huwelijken en feesten is fotograferen heel gewoon. Foto's maken bij een uitvaart is nog geen gemeengoed, maar het gebeurt steeds vaker.

Vanzelfsprekend zijn er mensen die door middel van foto's niet aan een groot verdriet willen worden herinnerd.

Als de foto's niet worden gemaakt zou je deze later kunnen gaan missen.

Als ze er wel zijn kun je besluiten het album voor onbepaalde tijd weg te leggen tot een dag waarop je deze toch wilt bekijken.

Renée gaf een aantal redenen om afscheidsfoto's niet door amateur/bekende/familieelid te laten maken:

- deze is mogelijk te emotioneel betrokken
- hij/zij heeft misschien schroom, wil niet storen
- heeft geen ervaring en mist misschien belangrijke momenten

Renée heeft inmiddels veel ervaring en stelt zich b.v. heel anders op dan een trouwfotograaf, die sturend fotografeert en zo de juiste plaatjes probeert te schieten.

Zij werkt zeer onopvallend en is daarom niet storend/hinderlijk en heeft de juiste apparatuur.

Een aanwezige uitvaartondernemer, die Renée en haar werk kent, gaf aan op haar foto's "meer liefde dan verdriet" te zien.

Renée heeft vóór de uitvaart een gesprek met de naasten, laat foto's zien en kan hierdoor aan wensen van de nabestaanden voldoen.

Een deel van de foto's worden in een klein of groot album aangeboden. De overige foto's staan op een USB-stick.

Gedichten

Ter inleiding leest Marion Steur een aantal eigen gedichten voor.

Een gedicht hoeft niet op rijm te zijn!!

Een portretgedicht “tekent” een persoon met woorden. Als je iemand (goed)kent kun je op deze manier een ander “tekenen.”

Je kunt ook jezelf op deze manier beschrijven.

Dit is wat zij deze avond de aanwezigen gaat laten doen.

Na de koffiepauze werden tien vragen gesteld waarop we zonder nadenken het eerste woord dat in ons opkwam mochten opschrijven. Die tien woorden zouden weleens de basis kunnen zijn voor enkele overeenkomsten of een soort rode draad. Als we die gezien hadden konden we wellicht enkele zinnen opschrijven.

Als vaststond dat dat de juiste zinnen waren mochten we die op, speciaal door Marion geschept, papier met potlood overschrijven. Ter afsluiting zou dit papier aan de aarde kunnen worden toevertrouwd: ergens neerleggen of begraven. De opdracht deed duidelijk een beroep op gevoel en intuïtie.

Het was dus een heuse workshop, die voor de aanwezigen best moeilijk bleek te zijn.

Na het uitvoeren van de opdracht hebben enkelen met de groep gedeeld wat hij/zij geschreven had.

Voor meer informatie:

[Website van Renée](#)

[Website van Marion](#)

Auteur: Nico van Kempen, 26-01-2023